

по имя тръговеца и му рече: Вие мя не познавате, и азъ съмъ оня нѣкогашенъ просекъ, кого-то Вие добръ съвѣтувахте и потыкнахте на работъ; блазъ ми че вы послушяхъ! като не знаяхъ другъ занаятъ азъ отидохъ въ едно село та захваняхъ да правякъ кырпичи и керемиды; по-малко-малко съ трудъ и пестене посѣбрахъ нѣкожъ парицъ, купихъ си нивицы и лозіе. Сега си имамъ къщъ, добытакъ, и тѣжъ кръчмъ; задохихъ ся, добыхъ си дѣтчица, кои-то сега учъ и отглядвамъ и надѣжъ ся да имъ оставякъ съ что да ся поминякъ, а най-добро-то е, че щъ имъ оставякъ честно имя, добръ наукъ и волякъ за трудъ. За всичко това вамъ съмъ длъженъ; сполай Ви! Доклъ бѣдъжъ живъ азъ нѣма да забуравякъ Ваше-то имя и все щъ казвамъ, че добрый съвѣтъ, кой-то ми дадохте, чини много повече отъ пары.

Да ти дойдяше на гостіе въ село-то нѣкой чюжденець отъ далечно мѣсто па да сѣдняше да ти приказва, какъ по други мѣста хора-та повече и по-напрягнахто ся трудятъ и залѣгать въ работъ-тъжъ си и съ това не само си сж уздравили по-лесенъ поминякъ, та имякъ сгодны пѣтища и улицы, добръ разработены нивя, лозя и градины и всякаквы творницы, чисты и углядны къщы, челядъ гыздаво облѣченъ и добръ храненъ и при това да ти кажяше, че тѣмъ на всеждъ и въ всичко имъ тече Божя благодать, кож-то си сж припечялили съ трудъ и работъ, па да зиняше да ти го плесне въ очи, че по васъ нѣма такъво нѣчто или не толкова, колко-то бы трѣбувало да бѣде на спротивъ плодородіе-то на земъж-тъжъ ви, въ такъвъ случай, тебе потъ бы ты побило отъ срамъ, и да не каже за тебе ничто. Наистинъ тѣжко е и не ся тегли да ся